

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. birželio 16 d.*

(Tekstas ištaisytas 2022 m. rugsėjo 6 d. nutartimi)

„Įsipareigojimų neįvykdymas – Socialinės apsaugos sistemų koordinavimas – Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 – 4, 7 ir 67 straipsniai – Laisvas darbuotojų judėjimas – Reglamentas (ES) Nr. 492/2011 – 7 straipsnis – Vienodas požiūris – Šeimos išmokos – Socialinės ir mokesčių lengvatos – Sumų tikslinimas atsižvelgiant į kainų lygius vaikų gyvenamosios vietos valstybėje“

Byloje C-328/20

dėl 2020 m. liepos 22 d. pagal SESV 258 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo

Europos Komisija, atstovaujama B.-R. Killmann ir D. Martin,

ieškovė,

palaikoma

Čekijos Respublikos, atstovaujamos J. Pavliš, M. Smolek ir J. Vlácil,

Kroatijos Respublikos, atstovaujamos G. Vidović Mesarek,

Lenkijos Respublikos, atstovaujamos B. Majczyna,

Rumunijos, atstovaujamos E. Gane ir L. Lițu,

Slovėnijos Respublikos, atstovaujamos J. Morela,

Slovakijos Respublikos, atstovaujamos B. Ricziová,

ELPA priežiūros institucijos, atstovaujamos E. Gromnicka, C. Howdle, C. Zatschler ir J. S. Watson,

įstojusių į bylą šalių,

prieš

Austrijos Respubliką, atstovaujamą M. Klamert, C. Pesendorfer, A. Posch ir J. Schmoll,

* Proceso kalba: vokiečių.

atsakovę,

palaikomą

Danijos Karalystės, atstovaujamos M. Jespersen, J. Nymann-Lindegren ir M. Wolffs,

Norvegijos Karalystės, atstovaujamos S. Hammersvik, J. T. Kaasin, L. Tvedt ir P. Wennerås,

įstojusių į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkė A. Prechal, teisėjai J. Passer, F. Biltgen (pranešėjas), N. Wahl ir M. L. Arastey Sahún,

generalinis advokatas J. Richard de la Tour,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2022 m. sausio 20 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo ieškiniu Europos Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad nustačiusi:
 - išmokoms šeimai ir mokesčio kreditui už išlaikomą vaiką taikomą tikslinimo mechanizmą darbuotojams, kurių vaikai nuolat gyvena kitoje valstybėje narėje, Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72) 4, 7 ir 67 straipsnius ir 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje (OL L 141, 2011, p. 1) 7 straipsnio 2 dalį,
 - papildomai priemokai šeimai, mokesčio kreditui vienintelio dirbančio šeimos nario namų ūkiui, mokesčio kreditui vienam (-ai) vaiką auginančiam (-iai) tėvui (motinai) ir mokesčio kreditui už išlaikomą asmenį taikomą tikslinimo mechanizmą darbuotojams migrantams, kurių vaikai nuolat gyvena kitoje valstybėje narėje, Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Reglamentas Nr. 883/2004

2 Reglamento Nr. 883/2004 8, 12 ir 16 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(8) Bendrasis vienodo požiūrio principas yra ypač svarbus darbuotojams, negyvenantiems toje valstybėje narėje, kurioje jie dirba, tarp jų ir pasienio darbuotojams.

<...>

(12) Proporciningumo atžvilgiu [atsižvelgiant į proporcingumą] būtina imtis reikiamų priemonių garantuoti, kad taikant faktų arba įvykių sulyginimo principą, nebūtų gaunami objektyviai nepagrįsti rezultatai arba kad nesutaptų už tą patį laikotarpį mokamos tos pačios rūšies išmokos.

<...>

(16) Nuostata, kad socialinės apsaugos teisės turi priklausyti nuo atitinkamo asmens gyvenamosios vietos, Bendrijoje iš principo neturi jokie pagrindo; tačiau tam tikrais atvejais, ypač kai kalbama apie su asmens ekonomine ir socialine padėtimi susijusias specialiąsias išmokas, į gyvenamąją vietą gali būti atsižvelgiama.“

3 Šio reglamento 1 straipsnio z punkte nustatyta:

Šiame reglamente:

<...>

z) „išmoka šeimai“ – visos išmokos natūra arba pinigais, skirtos padengti šeimos išlaidoms, neįskaitant I priede nurodytų išankstinių išlaikymo ir specialių vaiko gimimo bei įvaikinimo išmokų.“

4 Minėto reglamento 3 straipsnio 1 dalies j punkte nurodyta:

„Šis reglamentas taikomas visiems teisės aktams, kurie apima šias socialinės apsaugos sritis:

<...>

j) išmoka šeimai.“

5 To paties reglamento 4 straipsnyje „Vienodas požiūris“ nustatyta:

„Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip, asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, pagal bet kurios valstybės narės teisės aktus priklauso tos pačios išmokos ir prievolės, kaip ir tos valstybės piliečiams.“

6 Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnis „Vienodas požiūris į išmokas, pajamas, faktus ir įvykius“ suformuluotas taip:

„Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip ir atsižvelgiant į nustatytas specialias įgyvendinimo nuostatas, taikomos šios nuostatos:

- a) jeigu pagal kompetentingos valstybės narės teisės aktus socialinės apsaugos išmokų ir kitų pajamų gavimas turi tam tikras teises pasekmes, atitinkamos tų teisės aktų nuostatos taip pat taikomos gaunant lygiavertes išmokas, teisė į kurias buvo įgyta pagal kitos valstybės narės teisės aktus, arba kitoje valstybėje narėje įgytoms pajamoms;
- b) jeigu pagal kompetentingos valstybės narės teisės aktus laikoma, kad teisinės pasekmės atsirado dėl tam tikrų faktų arba įvykių, ta valstybė narė atsižvelgia į tokius faktus arba įvykius, atsiradusius bet kurioje valstybėje narėje, tartum jie būtų atsiradę jos teritorijoje.“

7 Reglamento Nr. 883/2004 7 straipsnyje „Gyvenamosios vietos taisyklių atsisakymas“ numatyta:

„Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip, išmokos pinigais, mokėtinos pagal vienos ar daugiau valstybių narių teisės aktus arba šį reglamentą, negali būti kaip nors sumažinamos, pakeičiamos, sustabdomos, nutraukiamos ar konfiskuojamos dėl to, kad jų gavėjas arba jo šeimos nariai gyvena ne toje valstybėje narėje, kurioje yra įstaiga, atsakinga už išmokų mokėjimą.“

8 Šio reglamento 67 straipsnyje „Šeimos nariai, gyvenantys kitoje valstybėje narėje“ nustatyta:

„Asmuo turi teisę gauti išmokas šeimai pagal kompetentingos valstybės narės teisės aktus, taip pat ir už savo šeimos narius, gyvenančius kitoje valstybėje narėje, tartum jie gyventų pirmojoje valstybėje narėje. Tačiau pensininkas [pensijos gavėjas] turi teisę gauti išmokos šeimai pagal valstybės narės, atsakingos už jo pensijos mokėjimą, teisės aktus.“

9 To paties reglamento 68 straipsnyje įtvirtintos pirmumo taisyklės, kai išmokos sutampa:

„1. Jeigu išmokos tuo pačiu laikotarpiu ir tiems patiems šeimos nariams priklauso pagal daugiau kaip vienos valstybės narės teisės aktus, taikomos šios pirmenybės [pirmumo] taisyklės:

- a) jeigu daugiau nei viena valstybė narė išmokas privalo mokėti skirtingu pagrindu, išmokos skiriamos tokia prioritet[o] tvarka: pirma – teisės į išmokas, įgytos darbo pagal darbo sutartį arba savarankiško darbo pagrindu, antra – teisės į išmokas, įgytos pensijos mokėjimo pagrindu, ir[,] trečia – teisės, įgytos gyvenamosios vietos pagrindu;
- b) jeigu daugiau nei viena valstybė narė išmokas privalo mokėti tuo pačiu pagrindu, prioritet[o] tvarka nustatoma remiantis šiais papildomais kriterijais:
 - i) jeigu teisės į išmokas įgytos darbo pagal darbo sutartį arba savarankiško darbo pagrindu: vaikų gyvenam[ąja] viet[a] su sąlyga, kad toks darbas ten yra <...>

<...>

2. Jeigu teisės į išmokas sutampa, išmokos šeimai mokamos pagal tuos teisės aktus, kurie buvo pripažinti prioritetiniais pagal 1 dalies nuostatas. Pagal kitą, pirmajam prieštaraujantį, teisės aktą arba aktus [pagal kitą teisės aktą arba kitus aktus] priklausančių išmokų šeimai mokėjimas sustabdomas mokant tik pirmajame teisės akte numatyto dydžio išmoką, o už ją viršijančią sumą prireikus mokamas diferencinis priedas. <...>“

Reglamentas Nr. 492/2011

- 10 Reglamento Nr. 492/2011 I skyriaus 2 skirsnio „Įdarbinimas ir vienodo požiūrio užtikrinimas“ 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Darbuotojui, jei jis yra valstybės narės pilietis, negali būti sudarytos skirtingos įdarbinimo ir darbo sąlygos, nei tos valstybės narės, kurioje jis dirba, piliečiams dėl jo pilietybės, ypač nustatant darbo užmokestį ir atleidžiant iš darbo, o jam ta[pus] bedarbiu – jį grąžinant arba vėl priimant į darbą.

2. Jis naudojasi tomis pačiomis socialinėmis ir mokesčių lengvatomis, kaip ir vietiniai darbuotojai.“

Austrijos teisė

FLAG

- 11 1967 m. spalio 24 d. *Bundesgesetz betreffend den Familienlastenausgleich durch Beihilfen* (Federalinis įstatymas dėl šeimos išlaidų kompensavimo skiriant išmokas) (*BGBI.* 376/1967), iš dalies pakeisto 2018 m. gruodžio 4 d. *Bundesgesetz mit dem das Familienlastenausgleichsgesetz 1967, das Einkommensteuergesetz 1988 und das Entwicklungshelfergesetz* (Federalinis įstatymas, kuriuo iš dalies keičiami 1967 m. Įstatymas dėl šeimos išlaidų kompensavimo skiriant išmokas, 1988 m. Įstatymas dėl fizinių asmenų pajamų apmokestinimo ir Paramos vystymuisi darbuotojų įstatymas) (*BGBI* I, 83/2018) (toliau – FLAG), 1 straipsnyje nurodyta, kad jame numatytos išmokos „skiriamos siekiant kompensuoti šeimos išlaidas“.
- 12 Pagal FLAG 2 straipsnio 1 dalį asmenys, kurių nuolatinė arba įprastinė gyvenamoji vieta yra Austrijos federalinėje teritorijoje, turi teisę gauti išmokas šeimai už nepilnamečius vaikus.
- 13 FLAG 4 straipsnyje numatyta:

„1. Asmenys, turintys teisę gauti kitos valstybės skiriamą lygiavertę išmoką, neturi teisės į pašalpas šeimai.

2. Austrijos piliečiai, kuriems nesuteikiama teisė gauti pašalpas šeimai pagal 1 dalį arba 5 straipsnio [4] dalį, gali gauti kompensacinę išmoką, jeigu kitos valstybės mokamos lygiavertės išmokos, į kurią minėti Austrijos piliečiai ar kiti asmenys turi teisę, suma (5 straipsnio [4] dalis) yra mažesnė už pašalpas šeimai, kurios, nesant minėtos lygiavertės išmokos, jiems turėtų būti mokamos pagal šį federalinį įstatymą.

3. Kompensacinę išmoką sudaro kitos valstybės mokamos lygiavertės išmokos ir pašalpų šeimai, kurios turėtų būti skiriamos pagal šį federalinį įstatymą, skirtumas.

<...>

6. Kompensacinės išmokos laikomos pašalpomis šeimai, kaip jos suprantamos pagal šį federalinį įstatymą, tačiau kompensacinėms išmokoms netaikomos nuostatos dėl pašalpų šeimai dydžio.“

14 FLAG 5 straipsnio 3 ir 4 dalys suformuluotos taip:

„3. Teisė į pašalpas šeimai už vaikus, kurie nuolat gyvena užsienyje, nesuteikiama.

4. Teisė į pašalpas šeimai už vaikus, už kuriuos asmuo turi teisę gauti kitos valstybės skiriamą lygiavertę išmoką, nesuteikiama. Tai neužkerta kelio skirti kompensacinę išmoką (4 straipsnio 2 dalis).“

15 FLAG 8 straipsnyje nurodyta:

„1. Asmeniui mokėtinų pašalpų šeimai suma nustatoma atsižvelgiant į vaikų, už kuriuos skiriamos pašalpos šeimai, skaičių ir amžių.

2. Mėnesinis pašalpos šeimai dydis yra:

<...>

3) nuo 2018 m. sausio 1 d.:

- a) 114 EUR už kiekvieną vaiką nuo jo kalendorinio gimimo mėnesio pradžios;
- b) 121,9 EUR už kiekvieną vaiką nuo kalendorinio mėnesio, kurį jam sueina treji metai, pradžios;
- c) 141,5 EUR už kiekvieną vaiką nuo kalendorinio mėnesio, kurį jam sueina dešimt metų, pradžios;
- d) 165,1 EUR už kiekvieną vaiką nuo kalendorinio mėnesio, kurį jam sueina devyniolika metų, pradžios.

3. Pašalpos šeimai už kiekvieną vaiką didinamos kas mėnesį,

<...>

3) nuo 2018 m. sausio 1 d., jeigu:

- a) jos suteiktos už du vaikus – 7,1 EUR;
- b) jos suteiktos už tris vaikus – 17,4 EUR;
- c) jos suteiktos už keturis vaikus – 26,5 EUR;
- d) jos suteiktos už penkis vaikus – 32 EUR;
- e) jos suteiktos už šešis vaikus – 35,7 EUR;
- f) jos suteiktos už septynis ar daugiau vaikų – 52 EUR.

4. Pašalpos šeimai didėja kas mėnesį už kiekvieną sunkią negalią turintį vaiką,

<...>

3) 155,9 EUR nuo 2018 m. sausio 1 d.

<...>

8. Už kiekvieną vaiką, kuriam kalendoriniais metais jau yra suėję ar sueis šešeri metai ir kuriam dar nėra suėję šešiolika metų, pašalpos šeimai didinamos 100 EUR, skaičiuojant nuo einamųjų kalendorinių metų rugsėjo mėn.“

16 FLAG 8a straipsnyje nustatyta:

„1. Pašalpų šeimai sumos (8 straipsnis) už vaikus, kurie nuolat gyvena kitos Europos Sąjungos valstybės narės teritorijoje, kitos [1992 m. gegužės 2 d.] Europos ekonominės erdvės susitarimo [(OL L 1, 1994, p. 3; toliau – EEE susitarimas) šalies ar Šveicarijos teritorijoje, nustatomos pagal Europos Sąjungos statistikos tarnybos [(Eurostato)] skelbiamo kiekvienos Europos Sąjungos valstybės narės, kiekvienos [EEE] susitarimo šalies ir Šveicarijos lyginamųjų kainų lygio ir Austrijos kainų lygio santykį.

2. 1 dalyje nurodytų pašalpų šeimai sumos taikomos nuo 2019 m. sausio 1 d. remiantis 1 dalyje nurodytomis vertėmis, paskelbtomis 2018 m. birželio 1 d. Vėliau šios sumos tikslinamos kas dvejus metus pagal praėjusių metų birželio 1 d. paskelbtas vertes;

3. *Bundesminister für Frauen, Familien und Jugend* (federalinis moterų, šeimos ir jaunimo ministras, Austrija) nutarime, kurį priima kartu su *Bundesminister für Finanzen* (federalinis finansų ministras, Austrija), skelbia 1988 m. liepos 7 d. *Bundesminister für Finanzen* (federalinis finansų ministras, Austrija) 1 ir 2 dalyse nurodytas pajamų apskaičiavimo bazes ir sumas, taip pat [1988 m. liepos 7 d. *Bundesgesetz über die Besteuerung des Einküensatung des Einküensat* (Federalinis įstatymas dėl fizinių asmenų pajamų apmokestinimo) (*BGBl.* 400/1988), iš dalies pakeisto 2018 m. rugpjūčio 14 d. *Jahressteuergesetz 2018* (2018 m. Metinis mokesčių įstatymas) (*BGBl I*, 62/2018) ir 2018 m. gruodžio 4 d. Federaliniu įstatymu, kuriuo iš dalies keičiami 1967 m. Įstatymas dėl šeimos išlaidų kompensavimo skiriant išmokas, 1988 m. Įstatymas dėl fizinių asmenų pajamų apmokestinimo ir Paramos vystymuisi darbuotojų įstatymas (toliau – *EStG*)], 33 straipsnio 3 dalies 2 punkte nurodytas sumas.“

17 FLAG 53 straipsnyje numatyta:

„1. Pagal šį federalinį įstatymą [EEE] susitarimo šalių piliečiai, jeigu tai taikoma pagal šį susitarimą, prilyginami Austrijos piliečiams. Šiomis aplinkybėmis vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta Europos ekonominės erdvės [(EEE)] valstybėje pagal Bendrijos teisės aktų nuostatas turi būti prilyginama vaiko nuolatinėi gyvenamajai vietai Austrijoje.

<...>

4. 1 dalies antras sakiny netaikomas atvejams, susijusiems su 8a straipsnio 1–3 dalimis.

5. *Bundesabgabenordnung* [Federalinis mokesčių kodeksas] <...> 26 straipsnio 3 dalis šiame federaliniame įstatyme numatytoms išmokoms taikoma iki 2018 m. gruodžio 31 d. Nuo 2019 m. sausio 1 d. Federalinio mokesčių kodekso 26 straipsnio 3 dalis, kiek tai susiję su šiame federaliniame įstatyme numatytomis išmokomis, taikoma tik tiems asmenims, kurių darbo vieta yra užsienyje ir kurie dirba vietos valdžios institucijos naudai, taip pat jų sutuoktiniams ir vaikams.“

EStG

18 *EStG* 33 straipsnyje nurodyta:

„2. Mokesčio kreditai turi būti išskaičiuojami iš [mokesčio sumos], nustatytos taikant šio straipsnio 1 dalį, tokia tvarka:

1) 3a dalyje nurodyta papildoma priemoka šeimai; papildomos priemokos šeimai nereikia atskaityti, jeigu ji viršija mokėtiną pajamų mokesį, kuriuo apmokestinama pagal šio straipsnio 1 dalį;

2) 4–6 dalyse nurodyti mokesčio kreditai.

3. Apmokestinamieji asmenys, kurie pagal [FLAG] gauna pašalpas šeimai, turi teisę kartu su pašalpomis šeimai gauti 58,40 EUR per mėnesį mokesčio kreditą už kiekvieną vaiką. Kitaip yra toliau nurodytais atvejais:

1) mokesčio kreditas nesuteikiamas už vaikus, kurie nuolat gyvena už <...> Sąjungos valstybės narės, [EEE] valstybės ar Šveicarijos teritorijos ribų;

2) kiek tai susiję su vaikais, nuolat gyvenančiais kitos <...> Sąjungos valstybės narės, kitos [EEE] susitarimo šalies arba Šveicarijos teritorijoje, mokesčio kredito suma už išlaikomą vaiką nustatoma pagal [Eurostato] paskelbto kiekvienos Sąjungos valstybės narės, kiekvienos [EEE] susitarimo šalies ir Šveicarijos lyginamųjų kainų lygio ir Austrijos lyginamųjų kainų lygio santykį:

a) nuo 2019 m. sausio 1 d. mokesčio kreditų už išlaikomą vaiką suma tikslinama pagal 2018 m. birželio 1 d. paskelbtas vertes. Vėliau mokesčio kreditų už išlaikomą vaiką suma kas dvejus metus tikslinama pagal praėjusių metų birželio 1 d. paskelbtas vertes;

<...>

3a. Jei vaikas, už kurį skiriama pašalpa šeimai pagal [FLAG], nuolat gyvena <...> Sąjungos valstybėje narėje, kitos [EEE] susitarimo šalies teritorijoje arba Šveicarijoje, pateikus prašymą jis turi teisę į papildomą priemoką šeimai pagal toliau išdėstytas nuostatas:

1) papildomos priemokos šeimai suma yra:

a) 125 EUR už kalendorinį mėnesį iki mėnesio, kurį vaikui sueina aštuoniolika metų, pabaigos;
b) 41,68 EUR už kalendorinį mėnesį pasibaigus mėnesiui, kurį vaikui sueina aštuoniolika metų;

2) nukrypstant nuo 1 punkto, už vaikus, kurie nuolat gyvena kitos <...> Sąjungos valstybės narės, kitos [EEE] susitarimo šalies arba Šveicarijos teritorijoje, papildomos priemokos šeimai ir 4 dalyje nurodytų mokesčio kreditų suma nustatoma pagal lyginamųjų kainų, kurias [Eurostatas] paskelbė kiekvienai iš Sąjungos valstybių narių, kiekvienai [EEE] susitarimo šaliai ir Šveicarijai, bei Austrijos lyginamųjų kainų santykį:

a) nuo 2019 m. sausio 1 d. papildomos priemokos šeimai ir 4 dalyje nurodytų mokesčio kreditų suma tikslinama pagal 2018 m. birželio 1 d. paskelbtas vertes. Vėliau ši suma tikslinama kas dvejus metus pagal praėjusių metų birželio 1 d. paskelbtas vertes;

<...>

5) Federalinio mokesčių kodekso 26 straipsnio 3 dalies antras sakinys netaikomas. Išimtis taikoma apmokestinamųjų asmenų, kurių darbo vieta yra užsienyje ir kurie dirba vietos valdžios institucijos naudai, sutuoktiniams ir vaikams.

<...>

4. Be to, jeigu vaikas nuolat gyvena <...> Sąjungos valstybėje narėje arba kitos [EEE] susitarimo šalies teritorijoje ar Šveicarijoje, taikomi toliau nurodyti mokesčio kreditai:

1) asmenys, kurie yra vieninteliai dirbantys šeimos nariai, turi teisę į mokesčio kreditą vienintelio dirbančio šeimos nario namų ūkiui. Jo dydis per metus yra:

– 494 EUR už vieną vaiką (106 straipsnio 1 dalis),

– 669 EUR už du vaikus (106 straipsnio 1 dalis).

Ši suma už trečią vaiką ir už kiekvieną papildomą vaiką atitinkamai padidinama 220 EUR per metus (106 straipsnio 1 dalis);

<...>

2) vieni vaiką auginantys tėvai turi teisę į mokesčio kreditą vieno (-os) vaiką auginančio (-ios) tėvo (motinos) namų ūkiui. Jo dydis per metus yra:

– 494 EUR už vieną vaiką (106 straipsnio 1 dalis),

– 669 EUR už du vaikus (106 straipsnio 1 dalis).

Ši suma už trečią vaiką ir už kiekvieną papildomą vaiką atitinkamai padidinama 220 EUR per metus (106 straipsnio 1 dalis). Vieni vaiką auginantys tėvai yra apmokestinamieji asmenys, kurie gyvena bent su vienu vaiku (106 straipsnio 1 dalis) daugiau kaip šešis mėnesius per kalendorinius metus ir kurie negyvena kartu su partneriu ar sutuoktiniu;

3) apmokestinamieji asmenys, kuriems tenka vaiko išlaikymo prievolė, turi teisę į 29,20 EUR per mėnesį mokesčio kreditą išlaikymo išlaidoms padengti <...>

4) nukrypstant nuo 1–3 punktų, mokesčio kreditų suma už vaikus, kurie nuolat gyvena kitos <...> Sąjungos valstybės narės, kitos [EEE] susitarimo šalies arba Šveicarijos teritorijoje, nustatoma pagal 3a dalies 2 punktą. Jeigu apmokestinamasis asmuo turi teisę į mokesčio kreditą už kelis vaikus ir jeigu jie gyvena skirtingose šalyse, pirmiausia atsižvelgiama į vyresnius vaikus, dėl kurių suteikiama teisė į išmoką, ir tik tada atsižvelgiama į jaunesnius vaikus;

5) Federalinio mokesčių kodekso 26 straipsnio 3 dalies antras sakinys netaikomas. Išimtis taikoma apmokestinamųjų asmenų, kurių darbo vieta yra užsienyje ir kurie dirba vietos valdžios institucijos naudai, sutuoktiniams ir vaikams.

<...>

7. Jei pajamų mokestis, mokėtinas pagal 1 dalį, yra mažesnis nei 250 EUR ir jei taikomas mokesčio kreditas vienintelio dirbančio šeimos nario namų ūkiui arba mokesčio kreditas vienam (-ai) vaiką auginančiam (-iai) tėvui (motinai), tuo atveju, kai yra vienas vaikas (106 straipsnio 1 dalis), taikomos toliau nurodytos nuostatos:

- 1) skirtumas tarp 250 EUR ir 1 dalyje nurodyto mokesčio turi būti kompensuotas kaip priedas už vaiką;
- 2) jeigu vaikas nuolat gyvena kitoje <...> Sąjungos valstybėje narėje arba kitos [EEE] susitarimo šalies teritorijoje ar Šveicarijoje, 250 EUR suma pakeičiama suma, apskaičiuota pagal 3a dalies 2 punktą.

<...>

Ši suma už kiekvieną papildomą vaiką (106 straipsnio 1 dalis) padidinama 250 EUR arba ją pakeičiančia suma.

8. 1) jei pagal 1 ir 2 dalis taikomas pajamų mokestis yra mažesnis už nulį, suteikiamas mokesčio kreditas vienintelio dirbančio šeimos nario namų ūkiui arba mokesčio kreditas vienam (-ai) vaiką auginančiam (-iai) tėvui (motinai).

<...>“

- 19 Išmokų šeimai už vaikus, kurių nuolatinė gyvenamoji vieta yra kitoje valstybėje narėje, dydį reglamentuoja 2018 m. gruodžio 10 d.

Familienbeihilfe-Kinderabsetzbetrag-EU-Anpassverordnung (Nutarimas dėl pašalpų šeimai ir mokesčio kredito už išlaikomus vaikus Europos Sąjungoje tikslinimo) (*BGBI.* II, 318/2018, toliau – tikslinimo nutarimas).

- 20 Tikslinimo nutarimo 2 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Nustatant 1 straipsnyje nurodytas sumas, nustatomas ir korekcinis koeficientas, kuris grindžiamas 2018 m. birželio 1 d. [Eurostato] paskelbtais indeksais pagal „Namų ūkių galutinio vartojimo lyginamųjų kainų lygius, įskaitant netiesioginius mokesčius (ES – 28 = 100)“.

- 21 Tikslinimo nutarimo 2 straipsnio 2 dalyje pateikiama lentelė, joje nurodyti įvairioms valstybėms taikomi korekciniai koeficientai. Šie koeficientai svyruoja nuo 0,450 (Bulgarija) iki 1,520 (Šveicarija), o Čekijos Respublikai taikomas koeficientas – 0,619.

Federalinis mokesčių kodeksas

- 22 Federalinio mokesčių kodekso 26 straipsnyje nustatyta:

„1. Asmuo turi nuolatinę gyvenamąją vietą, kaip tai suprantama pagal mokesčių teisės nuostatas, ten, kur užima būstą tokiomis sąlygomis, kurios leidžia daryti išvadą, kad jis toliau išlaikys ir naudos šį būstą.

2. Asmens įprastinė gyvenamoji vieta, kaip tai suprantama pagal mokesčių teisės nuostatas, yra ten, kur jis gyvena tokiomis sąlygomis, kurios rodo, kad jis šioje vietoje ar šalyje gyvena ne tik laikinai. <...>

3. Austrijos piliečiai, kurie yra sudarę darbo sutartį su viešosios teisės reglamentuojamu darbdaviu ir kurių darbo vieta yra užsienyje (užsienyje dirbantys pareigūnai), laikomi asmenimis, kurių įprastinė gyvenamoji vieta yra darbo užmokesčių jiems mokančios tarnybos vietoje. Tas pats taikoma jų sutuoktiniams (jeigu sutuoktiniai sudaro nuolatinį namų ūkį) ir šiam namų ūkiui priklausantiems jų nepilnamečiams vaikams.“

Ikiteisminė procedūra ir procesas Teisingumo Teisme

- 23 2019 m. sausio 25 d. oficialiu pranešimu Komisija paprašė Austrijos Respublikos pateikti pastabas dėl susirūpinimą keliančių klausimų, susijusių su nuo 2019 m. sausio 1 d. įsigaliojusių tikslinimo mechanizmu, kuris buvo nustatytas padarius pakeitimų FLAG 8 a straipsnyje ir 2018 m. metinio mokesčių įstatymo 33 straipsnyje, taip pat 2018 m. gruodžio 4 d. federaliniame įstatyme (toliau – tikslinimo mechanizmas). Komisija manė, kad šis išmokų šeimai ir socialinių bei mokesčių lengvatų, kurias ši valstybė narė suteikė vaikų turintiems darbuotojams, atsižvelgiant į kainų lygį šių vaikų nuolatinės gyvenamosios vietos valstybėje narėje, tikslinimo mechanizmas prieštarauja Reglamento Nr. 883/2004 7 ir 67 straipsniams, pagal kuriuos išmokos pinigais negali būti sumažintos dėl to, kad šeimos narys, kaip antai vaikas, gyvena kitoje valstybėje narėje. Be to, kadangi tikslinimo mechanizmas iš esmės susijęs ne su Austrijos, o su kitų valstybių narių darbuotojais, jis laikytinas netiesiogine diskriminacija, prieštaraujanti vienodo požiūrio principui, įtvirtintam Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnyje ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnyje.
- 24 2019 m. kovo 25 d. Austrijos Respublika atsakė Komisijai, kad pagal Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnį leidžiama tikslinti išmokas šeimai atsižvelgiant į vaiko gyvenamąją vietą. Ši valstybė narė visų pirma teigė, kad pačioje Sąjungos teisėje numatyti panašūs mechanizmai. Be to, šio reglamento 67 straipsnyje nereikalaujama, kad išmokų, mokamų už kitoje valstybėje narėje gyvenančius vaikus, suma atitiktų išmokų, mokamų už Austrijoje gyvenančius vaikus, sumą. Galiausiai nėra netiesioginės diskriminacijos, nes išmokų šeimai ir socialinių bei mokesčių lengvatų tikslinimas atsižvelgiant į kainų lygį vaiko gyvenamosios vietos valstybėje yra objektyviai pateisinamas ir sumažina visų darbuotojų išlaidas.
- 25 Kadangi toks atsakymas Komisijos netenkino, 2019 m. liepos 26 d. ji priėmė pagrįstą nuomonę; joje iš esmės pakartojo savo poziciją. Ši institucija pažymėjo, kad už vaikus mokamos išmokos šeimai ir socialinės bei mokesčių lengvatos yra fiksuoto dydžio, netikslinant pagal kainų lygius įvairiuose Austrijos regionuose atsižvelgiant į nuolatinę vaiko gyvenamąją vietą. Todėl skirtingo dydžio išmokos ir lengvatos už kitoje valstybėje narėje gyvenančius vaikus daro didesnę neigiamą poveikį darbuotojams migrantams nei Austrijos darbuotojams, ir tai yra netiesioginė diskriminacija. Fiksuotas šių išmokų ir lengvatų sumų pobūdis rodo, kad jos nepriklauso nuo faktinių išlaidų, susijusių su vaiko priežiūra, todėl neužtikrina teisingesnio šeimos išlaidų, skirtų vaikų poreikiams patenkinti, paskirstymo.
- 26 2019 m. spalio 24 d. rašte Austrijos Respublika atsakė į šią pagrįstą nuomonę ir nurodė, kad aptariamoms išmokoms šeimai ir socialinės bei mokesčių lengvatos nėra vien fiksuoto dydžio, jos atitinka tikruosius jų gavėjų poreikius. Be to, tai, kad šios išmokos ir lengvatos yra skiriamos kaip fiksuoto dydžio, nedraudžia jų tikslinti atsižvelgiant į kainų lygį vaikų gyvenamojoje vietoje. Toks tikslinimas nelemia nevienodo požiūrio, bet jas gaunantiems darbuotojams užtikrina vienodą išlaidų sumažinimą, nesvarbu, kur vaikas faktiškai gyvena. Darant prielaidą, kad yra netiesioginė diskriminacija, ji būtų pateisinama, be kita ko, socialinės apsaugos sistemos išlaidų pusiausvyros tikslu ir siekiu atsižvelgti į gavėjų pajėgumą mokėti mokesčius.

- 27 Kadangi šis atsakymas Komisijos neįtikino, ji pareiškė šį ieškinį dėl įsipareigojimų nevykdymo.
- 28 2020 m. spalio 22 d., lapkričio 6 d., 12 d., 19 d. ir 20 d. bei 2020 m. gruodžio 18 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimais Čekijos Respublikai, Kroatijos Respublikai, Lenkijos Respublikai, Rumunijai, Slovėnijos Respublikai, Slovakijos Respublikai ir ELPA priežiūros institucijai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų. 2020 m. lapkričio 20 d. ir gruodžio 18 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimais Danijos Karalystei ir Norvegijos Karalystei buvo leista įstoti į bylą palaikyti Austrijos Respublikos reikalavimų.

Dėl ieškinio

- 29 Grįsdama ieškinį Komisija nurodo du pagrindus. Pirmasis pagrindas grindžiamas Reglamento Nr. 883/2004 7 ir 67 straipsnių pažeidimu, o antrasis – Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnio ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalies pažeidimu.

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 883/2004 7 ir 67 straipsnių pažeidimu

Šalių argumentai

- 30 Komisija mano, kad nustačiusi atitinkamai FLAG 2 straipsnio 1 dalyje ir *EStG* 33 straipsnio 3 dalyje numatytų išmokų šeimai ir mokesčio kredito už išlaikomą vaiką tikslinimo mechanizmą pagal Austrijos socialinio draudimo sistemą apdraustiems darbuotojams, kurių vaikai gyvena kitoje valstybėje narėje, Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Reglamento Nr. 883/2004 7 ir 67 straipsnius.
- 31 Komisija tvirtina, kad neabejotina, jog pašalpos šeimai ir mokesčio kreditas už išlaikomą vaiką, t. y. valstybės mokamos išmokos pinigais, skirtos vaikų priežiūros išlaidoms sumažinti, yra išmokos šeimai, kaip jos suprantamos pagal Reglamento Nr. 883/2004 1 straipsnio z punktą ir 3 straipsnio 1 dalies j punktą. Šios išmokos skiriamos neatlikus individualaus ir diskrecinio asmeninių poreikių vertinimo, remiantis teisės aktuose apibrėžtais kriterijais, ir apskaičiuojamos pagal vaikų skaičių ir amžių. Austrijos Respublika nepateikė įrodymų, kad egzistuoja ryšys tarp išmokų šeimai dydžio ir vidutinių vaiko išlaikymo išlaidų, nes šis dydis priklauso tik nuo vaiko amžiaus.
- 32 Pagal kartu taikomas Reglamento Nr. 883/2004 7 ir 67 straipsnių nuostatas, kuriomis siekiama to paties tikslo, valstybėms narėms draudžiama išmokų šeimai skyrimą ar dydį susieti su darbuotojo šeimos narių gyvenamąja vieta išmokų mokėjimo valstybėje narėje (2019 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Moser* (C-32/18, EU:C:2019:752, 36 punktas). Šios nuostatos buvo priimtos paskelbus 1986 m. sausio 15 d. Sprendimą *Pinna* (41/84, EU:C:1986:1), kuriuo Teisingumo Teismas iš dalies pripažino negaliojančiu 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (OL L 149, 1971, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35), 73 straipsnį, kurio turinys iš esmės pakartotas Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnyje. Iš šio sprendimo matyti, kad valstybė narė negali tikslinti išmokų šeimai dydžio pagal kitos valstybės narės išmokų dydį vien dėl to, kad išmokų gavėjo šeimos nariai gyvena tos kitos valstybės narės teritorijoje. Tikslinimo mechanizmas būtent lemtų tai, kad šios išmokos nebūtų skiriamos taip, „tartum“ šeimos nariai gyventų Austrijoje.

- 33 Tokį Reglamento Nr. 883/2004 7 ir 67 straipsnių aiškinimą patvirtina šio reglamento 5 straipsnio b punktas, pagal kurį kiekviena valstybė narė įpareigojama ne vien atsižvelgti į kitoje valstybėje narėje atsiradusius faktus ar įvykius, kaip antai ten gyvenančius vaikus, dėl kurių atsiranda teisė į išmokas, bet į juos atsižvelgti „tartum“ jie būtų įvykę jos teritorijoje.
- 34 Komisija pabrėžia, jog negalima daryti jokios išvados remiantis tuo, kad 2016 m. vasario 18 ir 19 d. Europos Vadovų Tarybos susitikime valstybių ar vyriausybių vadovų priimtame sprendime dėl naujo susitarimo dėl Jungtinės Karalystės Europos Sąjungoje (OL C 69 I, 2016, p. 1, toliau – naujas susitarimas dėl Jungtinės Karalystės Europos Sąjungoje) buvo numatyta už vaikus skiriamų socialinių išmokų dydį nustatyti atsižvelgiant į pragyvenimo išlaidas vaiko gyvenamosios vietos valstybėje. Pagal šį sprendimą Komisija turėjo pateikti pasiūlymą dėl Reglamento Nr. 883/2004 pakeitimų. Tačiau dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Sąjungos minėtas reglamentas niekaip nebuvo pakeistas. Be to, į 2016 m. gruodžio 13 d. pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 883/2004 (COM(2016) 815 *final*), Komisija neįtraukė indeksavimo mechanizmo, nes jos tarnybos išreiškė abejonių dėl tokio mechanizmo atitikties Sąjungos teisei.
- 35 Austrijos Respublika pirmiausia pažymi, kad FLAG „pašalpos šeimai“ sujungė kelias iki jo priėmimo 1967 m. egzistavusias išmokas šeimai, skirtas daliai išlaikomų vaikų priežiūros išlaidų padengti. Pašalpos šeimai apskaičiuojamos atsižvelgiant į realius vaikų poreikius ir standartines išlaidas, reikalingas jų poreikiams patenkinti Austrijoje, nereikalaujant, kad gavėjas pateiktų faktiškai patirtų išlaidų įrodymų. Pašalpos šeimai didėja su vaikų amžiumi arba esant neįgalumui.
- 36 Austrijos Respublika nurodo, kad pašalpų šeimai sistema grindžiama, pirma, tiesioginės pagalbos teikimu ir, antra, mokesčių lengvatomis. Šias pašalpas moka *Ausgleichsfonds für Familienbeihilfen* (Pašalpų šeimai kompensavimo fondas, Austrija), kurio turimos lėšos gaunamos ne iš darbuotojų, o iš darbdavių mokamų įmokų. Be to, pagal FLAG 2 straipsnio 1 dalį bet kuris asmuo, turintis Austrijos teritorijoje gyvenančių vaikų, turi teisę gauti tokio paties dydžio pašalpas šeimai, nepriklausomai nuo jokios sąlygos, susijusios su profesinės veiklos vykdymu arba darbdavio sumokėtų įmokų dydžiu.
- 37 Austrijos Respublikos teigimu, mokesčio kredito už išlaikomą vaiką tikslas yra ne suteikti tėvams tiesioginę išmoką, o padengti dalį išlaidų, paprastai susijusių su vaikų priežiūra. Šiuo mokesčio kreditu siekiama atkurti tam tikrą mokesčių teisingumą tarp vaikų neturinčių asmenų ir jų turinčiųjų. Ekonominiu požiūriu mokesčio kreditas už išlaikomą vaiką yra pašalpų šeimai, finansuojamų iš bendrų mokesčių pajamų, padidinimas.
- 38 Austrijos Respublika nurodo, kad pašalpos šeimai buvo nustatytos tuomet, kai darbuotojų migracijos mastas buvo mažesnis. Padidėjus darbuotojų judėjimui Sąjungoje, nediferencijuotas išmokų šeimai ir mokesčio kredito už išlaikomą vaiką eksportas būtų padidinęs Austrijos išmokų šeimai sistemos iškraipymus. Tikslinimo mechanizmas leidžia pašalinti šiuos iškraipymus atsižvelgiant į Eurostato skelbiamus kainų lygių skirtumus valstybėse narėse. Taigi tai nėra paprasta ekonomikos priemonė.
- 39 Dėl Reglamento Nr. 883/2004 7 ir 67 straipsnių aiškinimo Austrijos Respublika pirmiausia nurodo, kad pastaroji nuostata, kuri konkrečiai reglamentuoja kitoje valstybėje narėje gyvenančių šeimos narių situaciją, yra viršesnė už tą straipsnį, kuriame įtvirtinta bendroji taisyklė. Todėl ši valstybė narė nagrinėja tik tikslinimo mechanizmo atitiktį šio reglamento 67 straipsniui ir teigia, kad tikslinimo mechanizmas atitinka šios nuostatos tikslus, kaip ją išaiškino Teisingumo Teismas, be kita ko, 2019 m. rugsėjo 18 d. Sprendime *Moser* (C-32/18, EU:C:2019:752,

- 35 punktas). Iš tiesų pašalpų šeimai ir mokesčio kredito už išlaikomą vaiką skyrimas ir dydis nepriklauso nuo vaiko gyvenamosios vietos Austrijoje. Kadangi vaikų priežiūros išlaidos priklauso nuo kainų lygio jų gyvenamosios vietos valstybėje narėje, o šis lygis įvairiose valstybėse narėse skiriasi, šių išmokų dydis turėtų būti patikslintas siekiant užtikrinti, kad jis būtų skirtas taip, „tartum“ šeimos nariai gyventų Austrijoje. Tokį aiškinimą patvirtina minėto reglamento 16 konstatuojamoji dalis ir Teisingumo Teismo jurisprudencija, visų pirma 1988 m. rugsėjo 27 d. Sprendimas *Lenoir* (313/86, EU:C:1988:452, 16 punktas) ir 2019 m. rugsėjo 18 d. Sprendimas *Moser* (C-32/18, EU:C:2019:752, 53 ir 54 punktai). Todėl Austrijos Respublika mano, kad, atsižvelgiant į tai, jog pašalpų šeimai ir mokesčio kredito už išlaikomą vaiką tikslas yra atlyginti tėvams dalį vaikų priežiūros išlaidų, teisėta šių išmokų sumą koreguoti pagal vaikų gyvenamosios vietos valstybės narės kainų lygį.
- 40 Be to, Austrijos Respublika pabrėžia, kad, priešingai nei 1986 m. sausio 15 d. Sprendime *Pinna* (41/84, EU:C:1986:1) buvusioje situacijoje, kurią nurodo Komisija, tikslinimo mechanizmu neatmetama galimybė eksportuoti išmokas šeimai į kitas valstybes nares. Šis tikslinimo mechanizmas, atspindintis pragyvenimo išlaidas, užtikrina, kad visiems vaikams būtų skiriama vienodos vertės išmoka.
- 41 Galiausiai Austrijos Respublika pažymi, kad nauju susitarimu dėl Jungtinės Karalystės Europos Sąjungoje, kiek tai susiję su išmokų šeimai eksportu, buvo siekiama atsižvelgti į išmokų, skiriamų vaikų gyvenamosios vietos valstybėje, dydį ir į kainų lygio skirtumus valstybėse narėse. Nors šis susitarimas niekada neįsigaliojo, Europos Vadovų Taryba manė, kad tokios priemonės Jungtinės Karalystės atžvilgiu buvo visiškai suderinamos su Sutartimis. Pačios Komisijos manymu, šios priemonės atitiko SESV 48 straipsnį. Šiuo klausimu Austrijos Respublika patikslina, kad nebuvo būtina daryti jokių Reglamento Nr. 492/2011 pakeitimų, o tai įrodo, kad šio reglamento 7 straipsnyje, kaip ir Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnyje, nėra įtvirtinta taisyklės, kuri viršytų pirminėje teisėje įtvirtintą nediskriminavimo principą. Austrijos Respublikos teigimu, Reglamento Nr. 883/2004 pakeitimas nėra būtinas tais atvejais, kai valstybė narė, eksportuodama su tos valstybės narės ekonomine ir socialine aplinka susijusią išmoką šeimai, pagal objektyvias taisykles padidina arba sumažina šios išmokos dydį.
- Teisingumo Teismo vertinimas*
- 42 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad neginčijama, jog pirmajame ieškinio pagrinde nurodytos pašalpos šeimai ir mokesčio kreditas už išlaikomą vaiką yra išmokos šeimai, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2004 1 straipsnio z punktą, ir kad šis reglamentas, kiek jis taikomas visiems socialinės apsaugos srities teisės aktams, susijusiems su išmokomis šeimai, taikytinas tikslinimo mechanizmui.
- 43 Taigi išmokos šeimai ir mokesčio kreditas už išlaikomą vaiką turi atitikti, be kita ko, Reglamento Nr. 883/2004 7 straipsnį, kuriame nurodyta, kad, jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip, tokios išmokos „negali būti kaip nors sumažinamos, pakeičiamos, sustabdomos, nutraukiamos ar konfiskuojamos dėl to, kad jų gavėjas ar jo šeimos nariai gyvena kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje yra įstaiga, atsakinga už išmokų mokėjimą“.
- 44 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnyje įtvirtintas principas, pagal kurį asmuo turi teisę prašyti išmokų šeimai už savo šeimos narius, kurie gyvena kitoje valstybėje narėje, nei šias išmokas mokėti kompetentinga valstybė, tartum jie gyventų šioje pastarojoje valstybėje narėje (2015 m. spalio 22 d. Sprendimo *Trapkowski*, C-378/14, EU:C:2015:720, 35 punktas).

- 45 Kadangi Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnyje pakartojami šio reglamento 7 straipsnio reikalavimai, susiję būtent su išmokomis šeimai, pažeidus pirmąją nuostatą, būtų pažeista ir antroji.
- 46 Be to, Teisingumo Teismas ne kartą yra nusprendęs, kad pagal Reglamento Nr. 883/2004 7 ir 67 straipsnius siekiama neleisti, kad valstybė narė išmokų šeimai mokėjimą ar jų dydį susietų su darbuotojo šeimos narių gyvenamosios vietos buvimu valstybėje narėje, kuri moka šias išmokas (be kita žr. 2021 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Finanzamt Österreich (Išmokos šeimai vystomojo bendradarbiavimo darbuotojams)*, C-372/20, EU:C:2021:962, 76 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 47 Taigi Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį reikalaujama, kad išmokų šeimai, kurias valstybė narė moka darbuotojams, kurių šeimos nariai gyvena šioje valstybėje narėje, ir tų, kurių šeimos nariai gyvena kitoje valstybėje narėje, dydžiai būtų griežtai lygiaverčiai. Priešingai, nei teigia Austrijos Respublika, perkamosios galios skirtumai tarp valstybių narių, atsižvelgiant į šią nuostatą, nepateisina valstybės narės galimybės šiai antrajai asmenų kategorijai skirti kitokio dydžio išmokas nei pirmosios kategorijos asmenims.
- 48 Žinoma, Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnyje įtvirtintas vienodo požiūrio principas nėra absoliutus, nes kai pagal skirtingus teisės aktus mokėtinos kelios išmokos, tokiu atveju taikomos Reglamento Nr. 883/2004 68 straipsnyje numatytos taisyklės, draudžiančios išmokų sutaptį (2019 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Moser*, C-32/18, EU:C:2019:752, 40 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 49 Dėl Reglamento Nr. 883/2004 68 straipsnio 2 dalies Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad šia išmokų sutapties draudimo taisykle siekiama užtikrinti keliose valstybėse mokamų išmokų gavėjui visą išmokų sumą, atitinkančią pagal vienos iš šių valstybių teisės aktus mokėtinos palankiausios išmokos sumą (2019 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Moser*, C-32/18, EU:C:2019:752, 42 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 50 Taigi Reglamente Nr. 883/2004 nurodytiems darbuotojams taikomas vertinimas turi būti analizuojamas atsižvelgiant ne į šių išmokų ekonominę vertę pagal atitinkamų asmenų gyvenamosios vietos perkamąją galią ir kainų lygį, bet į mokėtinų išmokų dydį.
- 51 Atsižvelgiant į Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnyje numatytą prielaidą, pagal kurią asmuo gali prašyti išmokų šeimai už savo šeimos narius, gyvenančius kitoje valstybėje narėje nei ta, kuri yra kompetentinga mokėti šias išmokas, tartum jie gyventų pastarojoje valstybėje narėje, ir į tai, kad darbuotojai migrantai turi turėti galimybę pasinaudoti priimančiosios valstybės narės socialine politika tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir vietiniai darbuotojai, nes jie prisideda prie šios politikos finansavimo šioje valstybėje mokėdami mokesčius ir socialinio draudimo įmokas dėl pagal darbo sutartį dirbamo darbo (šiuo klausimu žr. 2019 m. liepos 10 d. Sprendimo *Aubriet*, C-410/18, EU:C:2019:582, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), valstybės narės negali koreguoti išmokų šeimai pagal jų gavėjo vaikų gyvenamosios vietos valstybę, nepažeisdamos minėto reglamento.
- 52 Konstatuotina, kad šiuo atveju būtent taip ir yra. Iš tiesų tik tiems išmokų šeimai gavėjams, kurių vaikai gyvena už Austrijos teritorijos ribų, taikomas šių išmokų dydžio tikslinimo mechanizmas pagal kainų lygį ir perkamąją galią jų vaikų gyvenamosios vietos valstybėje. Toks mechanizmas

- netaikomas išmokoms šeimai, skiriamoms už vaikus, gyvenančius skirtinguose Austrijos regionuose, nors akivaizdu, kad tarp šių regionų egzistuoja kainų lygio skirtumai, panašūs į tuos, kurie gali egzistuoti tarp Austrijos Respublikos ir kitų valstybių narių.
- 53 Be to, reikia pažymėti, kad, kaip savo išvados 77–79 punktuose nurodė generalinis advokatas, nebuvo nustatyta, kad Austrijos Respublikos skiriamų išmokų šeimai suma priklauso nuo realių pragyvenimo išlaidų ar faktiškai patiriamų vaikų priežiūros išlaidų, nes skiriamos vienodo dydžio sumos pagal vaikų skaičių ir prireikus – amžių ar net vaikų neįgalumą.
- 54 Taigi nė vienas argumentas negali būti grindžiamas tuo, kad savo 2019 m. rugsėjo 18 d. Sprendime *Moser* (C-32/18, EU:C:2019:752, 53 ir 54 punktai) Teisingumo Teismas nusprendė, kad nacionalinės teisės aktais siekiamas tikslas yra lemiamas ir kad valstybė narė gali atsižvelgti į realias darbo užmokesčio sąlygas darbo vietos valstybėje. Iš tiesų byla, kurioje priimtas tas sprendimas, buvo susijusi su vaiko priežiūros išmoka, kuri, atsižvelgiant į tai, kad susieta su pajamomis, buvo darbo pajamas pakeičianti išmoka ir nesusijusi su išmoka šeimai, neturinčia jokio ryšio su realiomis išlaidomis, ir kurios dydis buvo nustatytas neatlikus jokio individualaus ir diskrecinio gavėjų asmeninių poreikių vertinimo, remiantis teisės aktuose apibrėžta situacija (šiuo klausimu žr. 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)* (C-802/18, EU:C:2020:269, 36 punktą).
- 55 Be to, nors, kaip teigia Austrijos Respublika, tiesa, kad 1988 m. rugsėjo 27 d. Sprendime *Lenoir* (313/86, EU:C:1988:452) Teisingumo Teismas pripažino, kad išmokos, skirtos tam tikroms vaikų mokymosi išlaidoms padengti, yra glaudžiai susijusios su socialine aplinka, taigi, ir su atitinkamų asmenų gyvenamąja vieta, todėl galima atsižvelgti į šią gyvenamąją vietą, vis dėlto to sprendimo 16 punkte Teisingumo Teismas nusprendė, kad jei periodinės pinigines išmokos skiriamos atsižvelgiant „tik į šeimos narių skaičių ir atitinkamais atvejais – jų amžių, šių išmokų skyrimas vis tiek yra pateisinamas, nesvarbu, kur yra išmokų gavėjo ir jo šeimos gyvenamoji vieta“. Taigi Austrijos Respublika negali remtis minėtu sprendimu.
- 56 Galiausiai dėl 1986 m. sausio 15 d. Sprendimo *Pinna* (41/84, EU:C:1986:1), kuriuo remiasi Austrijos Respublika, svarbos pakanka pažymėti, kad, kaip savo išvados 70 punkte pabrėžė generalinis advokatas, ginčas šioje byloje buvo susijęs su išmokų sumų arba dydžio skirtumu atsižvelgiant į valstybę, kurioje gyveno atitinkami šeimos nariai, dėl ko buvo sumažintos darbuotojų migrantų įgytos išmokos, todėl nebuvo paisoma tikslo užtikrinti laisvą darbuotojų judėjimą Sąjungoje. Teisingumo Teismas nusprendė, kad, atsižvelgiant į pagrindinę laisvę, t. y. laisvą darbuotojų judėjimą, Sąjungos teisės aktuose neturi būti numatyta papildomų skirtumų, be tų, kurių jau atsiranda dėl to, kad nacionalinės socialinės apsaugos teisės aktai nėra suderinti. Šis vertinimas *a fortiori* taikomas nacionalinei nuostatai, kuri nukrypsta nuo Sąjungos teisės aktų leidėjo nustatyto sulyginimo principo, nustatyto Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnyje.
- 57 Dėl indeksavimo mechanizmo, kuris buvo numatytas naujame susitarime dėl Jungtinės Karalystės Europos Sąjungoje, atitiktis Sąjungos teisei reikia nurodyti du aspektus. Pirma, šis susitarimas niekada neįsigaliojo, todėl Komisija nepateikė pasiūlymo dėl Reglamento Nr. 883/2004 pakeitimų, kurie leistų valstybėms narėms indeksuoti socialines išmokas už vaikus, gyvenančius kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje gyvena darbuotojas. Antra, bet kuriuo atveju, kaip matyti iš 1986 m. sausio 15 d. Sprendimo *Pinna* (41/84, EU:C:1986:1), jeigu Sąjungos teisės aktų leidėjas būtų padaręs tokius pakeitimus, jie būtų negaliojantys pagal SESV 45 straipsnį.
- 58 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmąjį ieškinio pagrindą, grindžiamą įsipareigojimų pagal Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnį neįvykdymu, reikia laikyti pagrįstu.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnio ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

- 59 Komisija mano, kad Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnyje ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą vienodo požiūrio principą, nes remdamasi vaiko gyvenamąja vieta nustatė tikslinimo mechanizmą išmokoms šeimai ir mokesčio kreditui už išlaikomą vaiką, *EStG* 33 straipsnio 3a dalyje papildomai priemokai šeimai, taip pat *EStG* 33 straipsnio 4 dalyje numatytiems mokesčio kreditui vienintelio dirbančio šeimos nario namų ūkiui, mokesčio kreditui vienam (-ai) vaiką auginančiam (-iai) tėvui (motinai) ir mokesčio kreditui už išlaikomą asmenį.
- 60 Komisija primena, kad Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnyje ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje atitinkamose srityse sukonkretintas vienodo požiūrio principas, numatytas SESV 45 straipsnio 2 dalyje, kuriuo atitinkami darbuotojai saugomi nuo bet kokios tiesioginės ir netiesioginės diskriminacijos dėl pilietybės, kylančios iš valstybių narių nacionalinės teisės aktų. Jis, be kita ko, apima visas socialines ir mokesčių lengvatas, susijusias arba ne su darbo sutartimi, kurios paprastai suteikiamos vietiniams darbuotojams iš esmės dėl to, kad jie yra darbuotojai, arba vien dėl to, kad jie įprastai gyvena nacionalinėje teritorijoje (1998 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Martínez Sala*, C-85/96, EU:C:1998:217, 25 punktas).
- 61 Komisija teigia, kad iš 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)* (C-802/18, EU:C:2020:269, 45 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija) matyti, kad pašalpa šeimai ir mokesčio kreditas už išlaikomą vaiką yra ir išmokos šeimai, kurioms taikomas vienodo požiūrio principas, įtvirtintas Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnyje, ir socialinės lengvatos, reglamentuojamos Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje. Papildoma priemoka šeimai, mokesčio kreditu vienintelio dirbančio šeimos nario namų ūkiui, mokesčio kreditu vienam (-ai) vaiką auginančiam (-iai) tėvui (motinai) ir mokesčio kreditu už išlaikomą asmenį sumažinama pajamų mokesčio suma. Kadangi daroma prielaida, kad gavėjas yra apmokestinamas Austrijoje, šios priemonės yra mokesčių lengvatos, kurioms taikomas Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje įtvirtintas vienodo požiūrio principas.
- 62 Komisija pakartoja, kad tikslinimo mechanizmas iš esmės daro poveikį darbuotojams migrantams, kurių šeimos nariai gyvena už paramą teikiančios valstybės narės ribų.
- 63 Iš parengiamųjų darbų, susijusių su tikslinimo mechanizmo priėmimu, matyti, kad Austrijos įstatymų leidėjas siekė sumažinti valstybės biudžeto išlaidas. Šis teisės aktų leidėjas darė prielaidą, kad išmokų šeimai ir socialinių bei mokesčių lengvatų gavėjų, kurių vaikai gyvena valstybėse narėse, kur kainų lygis mažesnis, nei nustatytas Austrijoje, yra daugiau nei tų, kurių vaikai gyvena valstybėse narėse, kur kainų lygis yra aukštesnis. Iš tiesų tik Šveicarijos Konfederacijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės atveju dėl tikslinimo mechanizmo Austrijoje mokėtina suma būtų didesnė arba lygi fiksuoto dydžio sumai.
- 64 Komisija priduria, kad tikslinimo mechanizmas netaikomas į užsienį komandiruotų Austrijos valstybės tarnautojų vaikų situacijai, nors, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo nustatytus situacijų panašumo vertinimo kriterijus, nėra jokie skirtumo tarp šių Austrijos tarnautojų ir darbuotojų migrantų, kurių vaikai negyvena Austrijoje.

- 65 Taigi tikslinimo mechanizmas sukuria netiesioginę darbuotojų migrantų diskriminaciją, kurios, regis, negali pateisinti joks teisėtas tikslas.
- 66 Komisija pažymi, kad išmokos šeimai ir socialinės bei mokesčių lengvatos, kurioms taikomas tikslinimo mechanizmas, nėra apskaičiuojamos pagal vaiko gyvenamosios vietos kainų lygį. Jų fiksuoto dydžio suma yra vienoda visoje Austrijos teritorijoje, nepaisant skirtingos perkamosios galios skirtinguose regionuose.
- 67 Komisija mano, kad Austrijos Respublikos teiginiai priešaringi, nes ji tvirtina, jog išmokos šeimai ir socialinės bei mokesčių lengvatos, kurioms taikomas tikslinimo mechanizmas, yra susijusios su faktiškai patirtomis vaikų priežiūros išlaidomis, tačiau kartu nurodo, kad jų sumos netikslinamos atsižvelgiant į Austrijos regionų perkamosios galios skirtumus, pavyzdžiui, maždaug 8 % tarp Vienos žemės ir Žemutinės Austrijos žemės, nors ši valstybė narė mano, kad toks tikslinimas turi būti taikomas dėl perkamosios galios skirtumo, pavyzdžiui, su Vokietijos Federacine Respublika arba Italijos Respublika, kuris, manoma, yra atitinkamai tik 2,6 % ir 5,2 %.
- 68 Komisijos manymu, tikslinimo mechanizmas nepanašus į korekcinis koeficientus, taikomus Europos Sąjungos pareigūnų darbo užmokesčiui ir finansinei paramai. Konkrečiai kalbant, korekcinis koeficientas nustatomas ne pagal vaikų gyvenamąją vietą, o pagal pareigūnų darbo vietą ar atitinkamos finansinės paramos mokėjimo vietą.
- 69 Komisija primena, kad siekiant pateisinti galimą diskriminaciją tuo pagrindu, kad norima apsisaugoti nuo rizikos, jog bus pažeista finansinė socialinės apsaugos sistemos pusiausvyrą, būtina, kad ši rizika būtų didelė. Tačiau iš 2018 m. liepos mėn. *Rechnungshof* (Audito Rūmai, Austrija) paskelbtos ataskaitos „Familienbeihilfe – Ziele und Zielerreichung, Kosten und Kontrollsystem“ (Pašalpa šeimai – tikslai ir jų įgyvendinimas, išlaidos ir kontrolės sistema“) (toliau – Audito Rūmų ataskaita), kuria per ikiteisminę procedūrą rėmėsi Austrijos Respublika, matyti, kad nacionalinio biudžeto parama išmokoms šeimai finansuoti tapo būtina padidinus fiksuoto dydžio sumas ir kartu sumažėjus išmokų šeimai finansavimo šaltiniams. Be to, kitoje valstybėje narėje gyvenantiems vaikams skirtos išmokos šeimai sudaro tik apie 6 % visų išmokų, o šių išmokų poveikį išmokų šeimai finansavimui iš esmės lemia tai, kad Austrijos valdžios institucijos tinkamai nepatikrino tų išmokų skyrimo sąlygų.
- 70 Taigi Austrijos Respublika negali pasiteisinti tuo, kad turėjo reaguoti į dėl finansinės paramos darbuotojams migrantams atsiradusį disbalansą, juolab kad kitų valstybių narių darbuotojai prisideda prie Austrijos socialinės ir mokesčių sistemos finansavimo taip pat, kaip ir Austrijos darbuotojai, neatsižvelgiant į jų vaikų gyvenamąją vietą.
- 71 Austrijos teisės aktų leidėjo noras užtikrinti, kad išmokos šeimai ar socialinės ir mokesčių lengvatos būtų lygiavertės visiems vaikams, neatsižvelgiant į jų gyvenamąją vietą, nėra pateisinimas, grindžiamas privalomuoju bendrojo intereso pagrindu. Be to, pateisinimai, grindžiami vienodo požiūrio ir tikslinimo mechanizmo nuoseklumo sumetimais, prieštarautų tikslinimo mechanizmo išimčiai, taikomai į užsienį komandiruotiems Austrijos valstybės tarnautojams.
- 72 Austrijos Respublika neigia bet kokią netiesioginę darbuotojų migrantų diskriminaciją. Ji primena, kad socialinėmis ir mokesčių lengvatomis tėvams siekiama kompensuoti dalį jų išlaikomų vaikų priežiūros išlaidų. Kad būtų pasiektas šis tikslas, reikia atskirti darbuotojų, kurių vaikai gyvena užsienyje, situaciją nuo darbuotojų, kurių vaikai gyvena Austrijoje, situacijos. Šių situacijų

- negalima iš esmės palyginti dėl skirtingo pragyvenimo lygio valstybėse narėse. Tikslinimo mechanizmo taikymas nelemtų vienodų situacijų nevienodo vertinimo, tačiau užtikrintų, kad skirtingos situacijos būtų vertinamos skirtingai.
- 73 Austrijos Respublika pateikia kelis išmokų šeimai tikslinimo mechanizmų, kurie laikomi teisėtais, be kita ko, atsižvelgiant į Sąjungos teisę, pavyzdžius. Ši valstybė narė, palaikoma Danijos Karalystės, tvirtina, kad, remiantis Europos socialinių teisių komiteto, atsakingo už 1961 m. spalio 18 d. Turine pasirašytos Europos socialinės chartijos ir 1996 m. gegužės 3 d. šios chartijos pakeitimo įgyvendinimo užtikrinimą, pozicija, šios chartijos 12 straipsnio 4 dalyje įtvirtinta nediskriminavimo taisyklė nedraudžia valstybei koreguoti socialinės apsaugos išmokų, mokamų už vaiką, gyvenantį kitoje valstybėje, kur pragyvenimo išlaidos yra aiškiai mažesnės.
- 74 Austrijos Respublikos teigimu, tikslinimo mechanizmas panašus į Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatuose numatytą korekcinį koeficientą, pagal kurį, siekiant užtikrinti šiems pareigūnams vienodą perkamąją galią nepriklausomai nuo jų darbo vietos, atsižvelgiama į pragyvenimo išlaidų skirtumus valstybėse narėse. Programoje „Erasmus+“ numatyta panaši taisyklė, pagal kurią galima tikslinti stipendijos sumą, skirtą studentų pragyvenimo ir kelionės išlaidoms padengti.
- 75 Be to, iš 2020 m. spalio 9 d. Tarybos išvadų dėl minimalių pajamų apsaugos stiprinimo siekiant kovoti su skurdu ir socialine atskirtimi COVID-19 pandemijos metu ir vėliau (11721/2/20), konkrečiai kalbant, iš nuorodos į 1992 m. birželio 24 d. Tarybos rekomendaciją 92/441/EEB dėl pakankamų išteklių ir išmokų socialinės apsaugos sistemose bendrųjų kriterijų (OL L 245, 1992, p. 46), reikia daryti išvadą, kad skiriant išmokas, skirtas konkrečioms poreikiams patenkinti, turi būti tinkamai atsižvelgta į pragyvenimo lygį ir kainų lygį gyvenimo valstybėje.
- 76 Priešingai, nei teigia Komisija, perkamosios galios ar kainų lygių skirtumai Austrijoje yra labai menki, palyginti su skirtumais tarp valstybių narių. Austrijos Respublika teigia, kad išmokų šeimai koregavimas tos pačios valstybės narės regionuose sukeltų sunkumų, o tai pateisina naudojimąsi Eurostato vidutinės vertės kiekvienoje valstybėje apskaičiavimu. Šio kriterijaus privalumas tas, kad jis – objektyvus, leidžia išvengti abejonių tais atvejais, kai perkamosios galios skirtumai yra nedideli, palyginti, pavyzdžiui, su padėtimi Vokietijoje ar Italijoje.
- 77 Be to, Teisingumo Teismas jau yra pripažinęs, pirma, kad yra teisėta nustatyti vienodas sumas dideliems regionams (2015 m. vasario 24 d. Sprendimo *Sopora*, C-512/13, EU:C:2015:108, 34 punktas), ir, antra, kad pragyvenimo išlaidų skirtumai tarp valstybių narių gali būti teisėtas diferencijavimo kriterijus (1963 m. liepos 17 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, 13/63, EU:C:1963:20 ir 2014 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Bundesdruckerei*, C-549/13, EU:C:2014:2235, 34 punktas).
- 78 Austrijos Respublika ginčija Komisijos argumentą, kad tikslinimo mechanizmas yra netiesioginė diskriminacija, nes jis netaikomas vaikams, gyvenantiems valstybėje, į kurią komandiruotas vienas iš jų tėvų, turintis Austrijos tarnautojo statusą. Ji tvirtina, kad komandiruošto tarnautojo situacija nėra panaši į darbuotojo migranto situaciją tiek teisiniu, tiek materialiniu požiūriais.
- 79 Pirma, tarptautinėje teisėje, Sąjungos teisėje ir nacionalinėje teisėje pripažįstama, kad į užsienį komandiruočių tarnautojų situacija specifinė. Iš SESV 45 straipsnio 4 dalies ir Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 3 dalies b punkto ir 13 straipsnio 4 dalies matyti, kad į užsienį komandiruoti tarnautojai neturi teisės į pašalpas šeimai, taigi, ir į diferencijuotas išmokas ar papildomas išmokas, susijusias su jų šeimine padėtimi. Be to, pagal Austrijos teisę į užsienį

- komandiruoti valstybės tarnautojai pagal socialinės apsaugos sistemą ir jų mokesčių padėtį laikomi dirbančiais nacionalinėje teritorijoje. Civilinėse bylose jiems ir toliau taikoma Austrijos teisė.
- 80 Antra, darbuotojų migrantų padėtis skiriasi nuo tarnautojų padėties, nes jų komandiravimas valstybės teritorijoje ar į užsienį yra neatsiejama jų veiklos dalis. Nors į užsienį komandiruotų valstybės tarnautojų partneriai ir vaikai paprastai persikelia su jais, šeimos gyvenamoji vieta ir interesų centras paprastai lieka Austrijoje.
- 81 Pripažinimas, kad į užsienį komandiruotų tarnautojų situacija yra panaši į darbuotojų migrantų situaciją, reikštų tai, kad pirmųjų, kuriems netaikomas tikslinimo mechanizmas, padėtis mažiau palanki nei antrųjų. Daugumos į kitas valstybes nares, Šveicariją arba EEE susitarimo šalį komandiruotų Austrijos tarnautojų pragyvenimo išlaidos yra didesnės nei Austrijoje.
- 82 Jei Teisingumo Teismas nuspręstų, kad į užsienį komandiruotiems Austrijos tarnautojams taikomos normos lemia netiesioginę diskriminaciją, Austrijos Respublika tvirtina, kad tokia diskriminacija pateisinama valstybės pareiga rūpintis šiais pareigūnais, susijusia su jų lojalumo jai pareiga, nes šie du elementai yra privalomieji bendrojo intereso pagrindai.
- 83 Be to, Austrijos Respublika tvirtina, kad jei Komisija teigtų, jog Austrijos teisės aktai yra nenuoseklūs, šis pagrindas būtų nepriimtinas, nes nebuvo nurodytas pagrįstoje nuomonėje.
- 84 Bet kuriuo atveju Austrijos Respublika mano, kad šis ieškinio pagrindas yra nepagrįstas. Į užsienį komandiruotiems tarnautojams taikomos normos, nors ir nukrypsta nuo bendros Austrijoje taikomos tvarkos, vis dėlto yra nuoseklios sistemos, pagrįstos tarptautine ir Sąjungos teise, dalis. Šios taisyklės susijusios su maždaug 400 Austrijos tarnautojų, komandiruotų į užsienį EEE susitarimo šalies arba Šveicarijos teritorijoje. Tik dalis šių tarnautojų gauna pašalpas šeimai. Taigi reikia atsižvelgti į Teisingumo Teismo jurisprudenciją, pagal kurią dėl bet kurios nacionalinės teisės aktų išimties jie netampa nenuoseklūs. Išimties nuostatos, kurių taikymo sritis yra labai ribota, neleidžia daryti išvados dėl nenuoseklumo (2009 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Komisija / Italija*, C-531/06, EU:C:2009:315, 69 ir 73 punktai).
- 85 Papildomai Austrijos Respublika tvirtina, kad net jei būtų galima konstatuoti netiesioginę diskriminaciją, ji pateisinama teisėtu tikslu ir neviršija to, kas būtina šiam tikslui pasiekti.
- 86 Pirma, Komisija neįrodė, kad Austrijos įstatymų leidėjas siekė konkretaus tikslo sutaupyti biudžeto lėšų. Ši Komisijos teiginį paneigia tikslinimo mechanizmo priėmimo parengiamieji darbai ir ypač jo pasekmių vertinimas veiksmingumo požiūriu.
- 87 Antra, dėl pašalpų šeimai ir mokesčio kredito už išlaikomą vaiką Austrijos Respublika teigia, kad, kai šios išmokos šeimai nebeatitiko savo tikslo kompensuoti dalį išlaidų, paprastai susijusių su vaikų priežiūra, nes jų suma buvo vienodai eksportuojama į valstybes nares, kurių kainų lygis skyrėsi nuo Austrijos Respublikos kainų lygio, tapo būtina nustatyti tikslinimo mechanizmą. Iš tiesų šiuo mechanizmu buvo siekiama atkurti paramos vaikų priežiūrai funkciją ir užtikrinti socialinės sistemos teisingumą. Tam, kad būtų pasiektas šis socialinis ir politinis tikslas, reikėjo panaikinti perteklines ar nepakankamas išmokas dėl nediferencijuoto pašalpų šeimai mokėjimo. Kadangi pagal tikslinimo mechanizmą Austrijoje mokamos sumos didinamos arba mažinamos proporcingai kainos lygiui išlaikomo vaiko gyvenamosios vietos valstybėje narėje, jis užtikrina,

kad kiekvienas vaikas iš tikrųjų gautų vienodos ekonominės vertės išmoką. Tai ne tik proporcinga, bet ir atitinka Reglamento Nr. 883/2004 12 konstatuojamąją dalį, pagal kurią reikia užtikrinti, kad faktų ar įvykių sulyginimo principas nelemtų objektyviai nepateisinamų rezultatų.

- 88 Trečia, dėl papildomos priemokos šeimai ir kitų mokesčio kreditų Austrijos Respublika nurodo, jog tikslinimo mechanizmas užtikrina, kad būtų teisingai atsižvelgiama į realias išlaidas ir visi profesinę veiklą vykdantys apmokestinamieji asmenys, kurie turi vaikų, būtų vertinami vienodai atsižvelgiant jų pajėgumą mokėti mokesčius. Iš tiesų taikant šį mechanizmą paisoma vienodo požiūrio ir pajėgumo mokėti mokesčius principų. Pastarasis principas, įtvirtintas nacionalinėse teisės sistemose, grindžiamas Sąjungos teise tiesioginių mokesčių srityje ir yra bendrasis Sąjungos mokesčių teisės principas. Teisingumo Teismas paneigė dviejų faktinių situacijų panašumą, kiek tai susiję su ekspatriacijos išmokomis, ir nusprendė, kad „tokio panašumo nebuvo atsižvelgiant į tikslą, kurio siekiama taikant progresinę apmokestinimo skalę, kuri <...> neabejotinai yra pagrįsta vertinimu, kiek, atsižvelgiant į gyvenimo atitinkamos valstybės narės teritorijoje sąlygas, mokesčių mokėtojas gali mokėti mokesčių“ (2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Schulz-Delzers ir Schulz*, C-240/10, EU:C:2011:591, 37 punktas).
- 89 Ketvirta, Austrijos Respublika tvirtina, kad dėl to, jog tikslinimo mechanizmas užtikrina, kad suteikiama tokios pačios vertės parama ar sumažinimas, jis neviršija to, kas būtina siekiamam tikslui įgyvendinti.
- 90 Priešingai, nei teigia Komisija, papildomos administracinės išlaidos, atsirandančios dėl tikslinimo mechanizmo, yra labai nedidelės. Siekiant nustatyti pagal Reglamentą Nr. 883/2004 kompetentingą valstybę, dažniausiai bet kuriuo atveju būtina nustatyti, kuri valstybė yra atitinkamo vaiko gyvenamosios vietos valstybė. Kitose valstybėse narėse gyvenančių vaikų, už kuriuos turima teisė gauti pašalpas šeimai, skaičius išaugo nuo 1 500 (2002 m.) iki maždaug 130 000 (2016 m.). Audito Rūmai konstatavo, kad atvejai, turintys užsienio elementą, „dėl padidintos rizikos buvo tikrinami dažniau nei nacionalinės situacijos“.
- 91 Austrijos Respublika patikslina, kad diferencijuotos išmokos, kurias ji moka už vaikus, gyvenančius kitose valstybėse narėse, dažnai viršija pirmines išmokas vaikų gyvenamosios vietos valstybėje.
- 92 Austrijos Respublika ginčija, kad būtų neteisinga, jei darbuotojai Austrijoje mokėtų mokesčius ir įmokas, taip prisidėdami prie išmokų šeimai ir socialinių bei mokesčių lengvatų finansavimo, ir galiausiai jas gautų tik kaip išmokas, kurių vertė koreguojama, kai jų vaikai gyvena kitose valstybėse narėse. Ji mano, kad darbdavių įmokų apskaičiavimo bazė neturi reikšmės. Nėra jokio ryšio tarp galimos mokesstinės prievolės ir teisės į valstybės mokamas išmokas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 93 (Ištaisyta 2022 m. rugsėjo 6 d. nutartimi.) Reikia priminti, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog pagal Reglamento Nr. 1408/71 3 straipsnio 1 dalį, kuri iš esmės suformuluota taip pat kaip ir Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnis, buvo siekiama pagal EB 39 straipsnį, dabar SESV 45 straipsnį, asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, užtikrinti lygybę socialinės apsaugos srityje, neatsižvelgiant į pilietybę, panaikinant bet kokią diskriminaciją šiuo atžvilgiu, kylantią iš valstybių narių nacionalinės teisės aktų (2011 m. birželio 22 d. Sprendimas *Landtová*, C-399/09, EU:C:2011:415, 42).

- 94 SESV 45 straipsnyje įtvirtintas vienodo požiūrio principas taip pat sukonkretintas Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje, kurioje patikslinta, kad darbuotojas, valstybės narės pilietis, kitų valstybių narių teritorijoje naudojasi tomis pačiomis socialinėmis ir mokesčių lengvatomis kaip ir vietiniai darbuotojai; ši nuostata turi būti aiškinama taip pat, kaip ir SESV 45 straipsnis (2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)*, C-802/18, EU:C:2020:269, 24 ir 70 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).
- 95 Sąvoka „socialinė lengvata“, kuri pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį išplėsta ir darbuotojams, kitų valstybių narių piliečiams, apima visas – tiek su darbo sutartimi susijusias, tiek su ja nesusijusias – lengvatas, paprastai pripažįstamas vietiniams darbuotojams, iš esmės vien dėl jų objektyvaus darbuotojų statuso arba dėl paprasto fakto, kad jų nuolatinė gyvenamoji vieta yra valstybės teritorijoje; jos taikymą išplėtus darbuotojams, kitų valstybių narių piliečiams, galima palengvinti jų judumą Sąjungoje, taigi, ir jų integraciją priimančiojoje valstybėje narėje, o šioje nuostatoje daroma nuoroda į socialines lengvatas negali būti aiškinama siaurai (2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)*, C-802/18, EU:C:2020:269, 25 ir 29 ir juose nurodyta jurisprudencija).
- 96 Be to, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad tam tikros išmokos gali būti ir išmokos šeimai, kaip jos suprantamos pagal Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalies j papunktį, ir socialinės lengvatos pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį (2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)*, C-802/18, EU:C:2020:269, 45 ir 46 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).
- 97 Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad, kaip savo išvados 124 punkte pažymėjo generalinis advokatas, pašalpa šeimai ir mokesčio kreditas už išlaikomą vaiką kartu yra ir išmokos šeimai, kurioms taikomas Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnyje numatytas vienodo požiūrio principas, ir socialinės lengvatos, patenkančios į Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalies taikymo sritį, o papildomai priemokai šeimai, mokesčio kreditui vienintelio dirbančio šeimos nario namų ūkiui, mokesčio kreditui vienam (-ai) vaiką auginančiam (-iai) tėvui (motinai) ir mokesčio kreditui už išlaikymo išmoką taikomas Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje įtvirtintas vienodo požiūrio principas.
- 98 Bet kuriuo atveju tiek Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnyje, tiek Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje sukonkretinta SESV 45 straipsnyje įtvirtinta vienodo požiūrio socialinės apsaugos srityje taisyklė. Todėl šios dvi nuostatos iš esmės turi būti aiškinamos taip pat ir laikantis SESV 45 straipsnio.
- 99 Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją gyvenamosios vietos pagrindu daromas skirtumas, kuris gali labiau pakenkti kitų valstybių narių piliečiams, nes nerezidentai dažniausiai neturi tos valstybės pilietybės, yra netiesioginė diskriminacija dėl pilietybės, kuri galima tik tada, jei yra objektyviai pateisinama (2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)*, C-802/18, EU:C:2020:269, 56 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 100 Šiuo atveju dėl taikomo tikslinimo mechanizmo skiriasi išmokų šeimai ir susijusių socialinių lengvatų dydis atsižvelgiant į kainų lygį vaikų gyvenamojoje vietoje. Taigi šio dydžio padidinimas ar sumažinimas taikomas tik tuo atveju, kai vaikas gyvena už Austrijos teritorijos ribų. Šiomis aplinkybėmis negalima ginčyti tiesioginio ryšio su vaikų gyvenamosios vietos valstybe.

- 101 Kaip savo išvados 130 ir 131 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, iš kriterijaus, susijusio su vaikų gyvenamąja vieta, matyti, kad išmokų šeimai ir socialinių bei mokesčių lengvatų dydžio sumažinimas daugiausia turi poveikį darbuotojams migrantams, nes labiau tikėtina, kad jų vaikai gyvens kitoje valstybėje narėje (2013 m. birželio 20 d. Sprendimo *Giersch ir kt.*, C-20/12, EU:C:2013:411, 44 punktas). Be to, iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad dėl pragyvenimo išlaidų šiose valstybėse Austrijoje skirtumų, kuriuos atspindi tikslinimo nutarime nustatyti korekciniai koeficientai, didžioji dalis darbuotojų, kurie pasinaudojo judėjimo laisve iš šių valstybių, daugiausia yra tie, kurie gaus mažesnes išmokas šeimai ir socialines bei mokesčių lengvatas nei nacionaliniai darbuotojai.
- 102 Dėl Austrijos Respublikos argumento, jog tikslinimo mechanizmas užtikrina, kad skirtingos situacijos būtų vertinamos skirtingai, atsižvelgiant į kainų lygio skirtumus su atitinkamomis valstybėmis, pakanka pažymėti, kad išmokos šeimai ir socialinės bei mokesčių lengvatos, kurioms taikomas tikslinimo mechanizmas, nėra nustatomos atsižvelgiant į realias vaikų priežiūros išlaidas. Iš tiesų šios išmokos ir lengvatos yra fiksuoto dydžio ir skiriasi pagal vaikų skaičių ir prireikus amžių, neatsižvelgiant į jų realius poreikius.
- 103 Tuo remiantis darytina išvada, kad tikslinimo mechanizmas, kuris grindžiamas vaikų gyvenamosios vietos užsienyje kriterijumi nustatant išmokų šeimai ir socialinių bei mokesčių lengvatų dydį, labiau paveikia darbuotojus migrantus. Taigi tai yra netiesioginė diskriminacija dėl pilietybės, kuri gali būti leistina, tik jeigu ji objektyviai pateisinama.
- 104 Teisingumo Teismas ne kartą yra nusprendęs, kad tokia netiesioginė diskriminacija gali būti pateisinama tik jeigu yra tinkama numatytam teisėtam tikslui pasiekti ir neviršija to, kas būtina šiam tikslui įgyvendinti (2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)*, C-802/18, EU:C:2020:269, 58 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 105 Dėl šio sprendimo 102 punkte nurodytų priežasčių Austrijos Respublikos pateiktas pateisinimas, pagal kurį išmokų už vaikų nerezidentų dydžio tikslinimu siekiama užtikrinti, kad parama ir šeimos išlaidų sumažinimas atitiktų išmokų už Austrijoje gyvenančius vaikus ekonominę vertę, yra nepagrįstas. Be to, kaip jau buvo pažymėta šio sprendimo 52 punkte, aptariamoms išmokoms šeimai ir socialinėms lengvatoms netaikomas tikslinimo mechanizmas, kai vaikai gyvena Austrijoje, nors akivaizdu, kad šios valstybės narės regionuose egzistuoja kainų lygio skirtumai, panašūs į tuos, kurie gali egzistuoti tarp Austrijos Respublikos ir kitų valstybių narių. Toks šio mechanizmo taikymo nenuoseklumas patvirtina, kad su Austrijos Respublikos nurodytu pateisinimu negalima sutikti.
- 106 Be to, skirtingas požiūris, atsirandantis dėl tikslinimo mechanizmo, negali būti pateisinamas tikslu užtikrinti paramos funkciją ir Austrijos Respublikos nurodytą socialinės sistemos teisingumą.
- 107 Iš tiesų, visų pirma, kaip per rašytinę proceso dalį Teisingumo Teisme pažymėjo Komisija, Audito Rūmų ataskaita neparodo nei to, kad egzistuoja didelis finansinės pusiausvyros pažeidimo pavojus, kurio galima išvengti vien nustatant tikslinimo mechanizmą, nei to, kad tikslinimo mechanizmas gali supaprastinti išmokų šeimai ir socialinių bei mokesčių lengvatų administravimą. Net darant prielaidą, kad, kaip teigia Austrijos Respublika, papildomos tikslinimo mechanizmo išlaidos yra labai nedidelės, vis dėlto tokių papildomų išlaidų yra. Bet kuriuo atveju neginčijama, kaip savo išvados 142 punkte teisingai pažymėjo generalinis advokatas, kad šias išlaidas padengia visi asmenys, kurie moka įmokas į valstybės biudžetą. Iš Audito Rūmų ataskaitos taip pat galima daryti išvadą, kad rizika, jog gali kilti pavojus socialinės apsaugos sistemos finansinei pusiausvyrai,

atsiranda ne dėl išmokų mokėjimo darbuotojams, kurių vaikai gyvena ne Austrijoje, nes manoma, kad jos sudaro tik apie 6 % išlaidų išmokoms šeimai, bet dėl tinkamo šių išmokų skyrimo kontrolės nebuvimo.

- 108 Be to, darbuotojų judėjimo laisvė Sąjungoje grindžiama tam tikrais principais, įskaitant vienodo požiūrio principą. Jo įgyvendinimą socialinės apsaugos srityje užtikrina Sąjungos teisės aktai, kurie, be kita ko, grindžiami šioje srityje taikytinų teisės aktų vienovės principu. Šiuo Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 1 dalyje įtvirtintu principu siekiama panaikinti nevienodą požiūrį, kuris į Sąjungoje judančius darbuotojus atsiranda dėl dalinio ar visiško taikomų teisės aktų sutapimo. Taigi pagal šio reglamento 11 straipsnio 3 dalį, siekiant kuo labiau užtikrinti vienodą požiūrį į visus valstybės narės teritorijoje dirbančius asmenis, valstybėje narėje pagal darbo sutartį ar savarankiškai dirbančiam asmeniui paprastai taikomi tos valstybės narės teisės aktai ir pagal šio reglamento 4 straipsnį jis turi gauti tokias pačias išmokas kaip ir tos valstybės piliečiai.
- 109 Galiausiai Teisingumo Teismas ne kartą yra nusprendęs, kad priimančiojoje valstybėje narėje mokėdami mokesčius ir socialinio draudimo įmokas dėl pagal darbo sutartį dirbamo darbo darbuotojai migrantai prisideda prie šios valstybės socialinės politikos finansavimo. Todėl jie turi galėti pasinaudoti šia politika tomis pačiomis sąlygomis kaip ir vietiniai darbuotojai (2019 m. liepos 10 d. Sprendimo *Aubriet*, C-410/18, EU:C:2019:582, 33 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija). Vadinasi, ši aplinkybė patvirtina, jog pozicija, kad darbuotojams migrantams turi būti taikomas vienodas požiūris, kiek tai susiję su išmokomis šeimai ir mokesčių bei socialinėmis lengvatomis, yra labai svarbi.
- 110 Šiuo atveju neginčijama, kad Austrijos pašalpos šeimai finansuojamos darbdavių įmokomis, apskaičiuojamomis remiantis bendra jų įdarbintų darbuotojų darbo užmokesčio suma, todėl darbuotojas migrantas prisideda taip pat, kaip ir vietinis darbuotojas, nustatant jo darbdavio pervestas sumas, neatsižvelgiant į šių darbuotojų vaikų gyvenamąją vietą. Tas pats pasakytina apie papildomą priemoką šeimai ir kitus mokesčio kreditus, kuriems taikomas tikslinimo mechanizmas, nes šios mokesčių lengvatos finansuojamos darbuotojų pajamų mokesčiu, neatsižvelgiant į tai, ar jų vaikai gyvena Austrijos teritorijoje, ar ne.
- 111 Šiomis aplinkybėmis, kaip savo išvados 146 punkte nurodė generalinis advokatas, reikia manyti, kad tikslinimo mechanizmu nustatytas skirtingas požiūris atsižvelgiant į atitinkamo darbuotojo vaiko gyvenamąją vietą nėra nei tinkamas, nei būtinas siekiant užtikrinti socialinės sistemos atliekamą paramos funkciją ir jos teisingumą.
- 112 Taigi antrasis Komisijos nurodytas ieškinio pagrindas taip pat turi būti laikomas pagrįstu.
- 113 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad:
- nustačiusi išmokoms šeimai ir mokesčio kreditui už išlaikomą vaiką taikomą tikslinimo mechanizmą darbuotojams, kurių vaikai nuolat gyvena kitoje valstybėje narėje, Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Reglamento Nr. 883/2004 4 ir 67 straipsnius ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį,
 - nustačiusi papildomai priemokai šeimai, mokesčio kreditui vienintelio dirbančio šeimos nario namų ūkiui, mokesčio kreditui vienam (-ai) vaiką auginančiam (-iai) tėvui (motinai) ir mokesčio kreditui už išlaikomą asmenį taikomą tikslinimo mechanizmą darbuotojams migrantams, kurių vaikai nuolat gyvena kitoje valstybėje narėje, Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 114 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija reikalavo priteisti iš Austrijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas ir ši bylą pralaimėjo, ji turi jas padengti.
- 115 Kadangi pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 ir 2 dalis įstojusios į bylą valstybės narės, EEE susitarimo šalys, kurios nėra valstybės narės, ir ELPA priežiūros institucija padengia savo bylinėjimosi išlaidas, Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Kroatijos Respublika, Lenkijos Respublika, Rumunija, Slovėnijos Respublika, Slovakijos Respublika, Norvegijos Karalystė ir ELPA priežiūros institucija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. 1967 m. spalio 24 d. *Bundesgesetz betreffend den Familienlastenausgleich durch Beihilfen* (Federalinis įstatymas dėl šeimos išlaidų kompensavimo skiriant išmokas), iš dalies pakeisto 2018 m. gruodžio 4 d. *Bundesgesetz mit dem das Familienlastenausgleichsgesetz 1967, das Einkommensteuergesetz 1988 und das Entwicklungshelfergesetz geändert werden* (Federalinis įstatymas, kuriuo iš dalies keičiami 1967 m. Įstatymas dėl šeimos išlaidų kompensavimo skiriant išmokas, 1988 m. Įstatymas dėl fizinių asmenų pajamų apmokestinimo ir Paramos vystymuisi darbuotojų įstatymas), 8 a straipsnyje ir 1988 m. liepos 7 d. *Bundesgesetz über die Besteuerung des Einküensatung des Einküensat* (Federalinis įstatymas dėl fizinių asmenų pajamų apmokestinimo), iš dalies pakeisto 2018 m. rugpjūčio 14 d. *Jahressteuergesetz 2018* (2018 m. Metinis mokesčių įstatymas) ir 2018 m. gruodžio 4 d. Federaliniu įstatymu, kuriuo iš dalies keičiami 1967 m. Įstatymas dėl šeimos išlaidų kompensavimo skiriant išmokas, 1988 m. Įstatymas dėl fizinių asmenų pajamų apmokestinimo ir Paramos vystymuisi darbuotojų įstatymas, 33 straipsnyje nustačiusi išmokoms šeimai ir mokesčio kreditui už išlaikomą vaiką taikomą tikslinimo mechanizmą darbuotojams, kurių vaikai nuolat gyvena kitoje valstybėje narėje, Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 4 ir 67 straipsnius ir 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje 7 straipsnio 2 dalį.
2. 1967 m. spalio 24 d. *Bundesgesetz betreffend den Familienlastenausgleich durch Beihilfen* (Federalinis įstatymas dėl šeimos išlaidų kompensavimo skiriant išmokas), iš dalies pakeisto 2018 m. gruodžio 4 d. *Bundesgesetz mit dem das Familienlastenausgleichsgesetz 1967, das Einkommensteuergesetz 1988 und das Entwicklungshelfergesetz geändert werden* (Federalinis įstatymas, kuriuo iš dalies keičiami 1967 m. Įstatymas dėl šeimos išlaidų kompensavimo skiriant išmokas, 1988 m. Įstatymas dėl fizinių asmenų pajamų apmokestinimo ir Paramos vystymuisi darbuotojų įstatymas), 8 a straipsnyje ir 1988 m. liepos 7 d. *Bundesgesetz über die Besteuerung des Einküensatung des Einküensat* (Federalinis įstatymas dėl fizinių asmenų pajamų apmokestinimo), iš dalies pakeisto 2018 m. rugpjūčio 14 d. *Jahressteuergesetz 2018* (2018 m. Metinis mokesčių įstatymas) ir 2018 m. gruodžio 4 d. Federaliniu įstatymu, kuriuo iš dalies keičiami 1967 m. Įstatymas dėl šeimos išlaidų kompensavimo skiriant išmokas, 1988 m. Įstatymas dėl fizinių asmenų pajamų apmokestinimo ir Paramos vystymuisi darbuotojų įstatymas, 33 straipsnyje nustačiusi papildomai priemokai šeimai, mokesčio kreditui vienintelio dirbančio šeimos nario namų ūkiui, mokesčio kreditui vienam (-ai) vaiką auginančiam (-iai) tėvui

(motinai) ir mokesčio kreditui už išlaikomą asmenį taikomą tikslinimo mechanizmą darbuotojams migrantams, kurių vaikai nuolat gyvena kitoje valstybėje narėje, Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį.

- 3. Austrijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos Europos Komisijos patirtos bylinėjimosi išlaidos.**
- 4. Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Kroatijos Respublika, Lenkijos Respublika, Rumunija, Slovėnijos Respublika, Slovakijos Respublika, Norvegijos Karalystė ir ELPA priežiūros institucija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.